

بائمه شاعر مان "سرایی" به سر بکرینه و

شاعر له چند دیریکا

«عوسمان محمد محمد همراهی»

ناوی [شيخ نسماعیلی دولان]، له سالی [۱۸۴۲] دا له دایک بووه و، له سالی [۱۹۲۷] دا، کوچی دواوی کرد وو... ثم
شاعر مان کوری شیخ حمسنی که مس نهزان، کوری شیخ حمسنی که مس نهزان - که به شای که مس نهزان به ناویانگه - کوری شیخ
حمسنی خاوی، کوری شیخ عبدالکریمی خاوی، کوری شیخ نسماعیلی ولیانه - که به غم وی دوویم به ناویانگه و برای زانی
گوره شیخ حمسنی گله زه رده - کوری شیخ محمد محمدی نودی، کوری شیخ علی وندره رنه بدرز تجهیز به...

ثامد کردنی دیوانه که:

پیدا کرد، ناوی به ناو هنلی په شیان تایله به ختنی شاعر
نمود و سراونه وو... که تکام له شیخ ظاهر کرد هموئی زیاتر بذات، به
داخیکن قوولنوه دستی به دستا داو، ونی: «تم پیاوه پیروزه کتیخانه
گوره و دستووس و بیاری تایله خوی هبوون... که کوچی کرد وو
من مسالیکی شیره خوره شمش مانگ بووم... تابم چهشنه کنی و
دستووسه کانی په رهوازه بوون و چندان ساله بونان ونی و دست
ناکونه وو!!!»

به ناویوه که نم کوسله هونساویه مشی نه فوتی و بدلكو بکه ویته
بریشکی چاچمه، دستم کرد به تومار کردن و ثامد کردن بدره می نم
شاعر مان.

سره رای هونساویه که شیوه همراهی و سورانی، هونساویه شی به
زمانی فارسی دارشتوه و له دستووسه که با تومار کراون...

ماموستای پایه بدرز، ملا عبدالکریمی مدرس و په سند
کردنی دیوانی سه و دایی:

دوا لی بسویه وهم له ثامد کردن دیوانه که، کاک فاضل کوری شیخ
ظاهر، وینه ناصه بکه ماموستای پایه بدرز «ملا عبدالکریم مدرس»
دانی، که بوزی ۲۷ - ۱۲ - ۱۹۸۱ نویسیه که بخوا لی خوش بوو
ماموستا «کاردونخی»... له برقه بکه وای نویسیه: [پیغام دیوانی خوا لی
خوش بوو شیخ نسماعیلی دولان] تم اش کرد، به راستی بینی نه دهی
هموله وی به ده اختم گهیشت، و زور حیفه نه شعاعی وها ون بین...
له ناصه که شا تکای له ماموستای ناوی او کرد وو که دیوانه که ساخ
بکاهو... به لام هزار نه قوس و نه خوشی و ناکام بواریان نه داوه نه

له کوتایی مانگی تشریینی دوویم ۱۹۸۵ دا، دوستی بعریزم، کاک
(سوران مهحوی) وئی: «شیخ ظاهر دیوانه که باوکی دایه لام تا ثامد که
بکم بون چاپ، به لام لمبر نه وی زوره بیه شیوه همراهی بدو، منیش
که عیک له شیوه همراهی دشاره زام، دامه و لای و، یادی نومان کرد وو
که نم تهرکه بمحی بینی...» پاش چند روزی له گهل دوستی ناوی او دا
چووینه لای شیخ ظاهر و به دیداری شاد بووم و دمریاره دیوانه که
گفت و گویان کرد...

دیوانه که به ختنی کاک (ستار فاتح) نویسای بوجو، ناوی او له بنده عالی
شاعر... له کوتاییا سویاسی ماموستا (حمدہ نه من زنگ) که کرد وو،
که تهرکی زوری کیشاوه و، دیوانه که له بینووسی کون و ختنی شکسته
هیناوه ته سر شیوه و بینووسی نوی.

پاش پیاچوونه ویه کی زور به دستووسی ناوی او، له بروی [بینووس،
ناؤبروک، واتا، لیکدانه وو، سروا و کیش، پاش و پیش کردن، لاپردن و
کم کردن وو، زیاد کردن، همله بیونووس کردن وو] ناته و اوصیه زوره بدی
کرد... له گهل نه وها که لکی زوره لی ورگوت و ماندو بیونی نویسی
زور پاش تیا بعدی نه کری...

شیخ (ظاهر) ناگادر کرد، که، نه گهر بیانه وی نم دیوانه ساخ بکرینه وو
ثامد بکری، زور پیویسته نه سلی دستووسه که شاعر، یا دستووسی
دیبرینه تر به دهست بھیزرت... بهم چهشنه کوته کوشش و
نه قهلایه کی زور، تا له نه جاما و دواوی دوو، من مانگ کوئملی په دی
کون و نیمچه پاوی بدسر به کا دا دوور راو و هملو شاوی به ختنی شاعر

نمرکه جن به جن بکات...

ریازی هونراوهی:

له گهشت و پیاچوونه و هملدانوهی لایه کاتی دیوانی شاعیردا، بومان
روون نهینته و، که له چهند بواریکا هونراوهی داناوه، لوانش:

۱ - دلداری:

وه کو سدهه تای بیش زوریه شاعیره کاتمان، نمیش چاوی هست و
لیکدانوهی هونراوهی، به جوانی و شوختی و لمنجه و چپو زووان و ناز و
نه زاکه تی کیزوله ناسک ناسای کوردوواری همل هیناوه... خو نه گر
بسانه می ماقی رعوا بینی ناسایی و سروشی خوی بگرنی، نایی به هیج
چوری لم باره میمه به چاوی گومانی ناره و او بروانیه نام هملویته
ناساییه زوریه شاعیره کاتمان، پگره نام چمشه هملوستانهش بونه
چاهوی کلپهی نمویته راست و دروست... بیویه نهی بیش ماقی
سر وشی و ناسایی و رهای هر شاعیریکی لاوه، که ریازی پاک و بین گرده
نه گرینه بر و، له توانه دیا، له ناو کلپهی ناخ ناسک و بین گردا، هسته
بین خوشی خوی دره ببری.

۲ - ثاییشی:

بین گومان شاعیرمان له داوینی پوختی بنهماله بکی زور ناوداری
کوردمستان دا چاوی همل هیناوه. یادی بین گردی کو ورهی درویشان،
همیاهووی سلیته سویانی ساف، نواز و سهودای قورئانی پرور، داب و
ندریت و رهیمهی تلهقی باب و مام و پیرانی تدیقات،... نهانه و
زیاتریش، کاری گوره بیان کردته سر بدرنامه زیانی و له ناخ
درروونه و همیشه هم زاندو ویانه.

۳ - نیشتمانی:

له گهمل سرمه ملدانی بزووته و کاتی کوردمستانی عراق و هاته کایه و
میدانی شیخ مه حموده نهر، و مک پیشه نگیکی هملکوتور، بلیمهت و
لیهاتووی نه بزووته وانه، ناسویه کی زور پرشنگدار و روشن سمری
همل دا. هرچندنه لمو سردمهشا تمعنی (سهدایی) زور له مدوراز بورو
و به ته اوی پیری تهنگی بین همل چنیو، له گهمل نهومشا، له خودی شیخ
ممحموده نهردا، هممو نواتیکی مدنزی کوردی بدی کردووه... و کو
هیمای خهبات و رینجی گهمل کورد سدیری شیخی تهمری کردووه... و، به
سوژنکی زور قووی و خاونه و، له چوار چبوهی هونراوهی زور رهوان دا
هستی خوی ده برسیمه... دیاریشه سهودایی لمو پایه یلنده خوی دا،
وه کو پیریکی گوره ریازی قادریه و به سالاچوونی تهمنیکی دریز،

- (۱۲) هر یمند: هر ثرومند. ها ته: واله. هر: مدگر. شودم: بچم.
- (۱۳) وارگه: همارگه. مغلبند: کردودون: پکم. یاتاخ: نوین. پهراهی: بو
- (۱۴) کوئی نهاد: کیوی نجد، همارگه‌ی قبیس. نالان وام: بناشیم. و ملاله‌وه: به کزی و زویری.
- (۱۵) وی: بهم. سفید: سی. روی سیاوه: روی رهشه‌وه. روو مالووم: بومتم عدل سوم. کاوه‌تللا: کعبه الله، مائی خوا، کعبه خوا.
- (۱۶) مقام حذرته‌تی خملیل: نشینگه و جن‌نویزی حذرته‌تی شیراهیم. دخ. جه مواره‌کی - موبایله‌کی: له پیروزی زمیع: سه‌برراو.
- (۱۷) ناهرینده: ناگرینده.
- (۱۸) دانشی نمسار: زانا و به‌شگاه له هممو نهینه‌ک. سری نیهان: نهینه‌ی نادیسار و پهناکی. جه: لم‌ماقی الصدور: هرجی له سنگ و هنادایه، له دل و دروونایه. ویت خاس مزانی: خوت باش نه‌زانی.
- (۱۹) و لوطقی عصیم: به سوزی فراوات. عیلمی عللات: زانی له زاده بعدرت، که له توانای هیچ کمیکی ترا نیه.

- (۲۰) وینووم: بیشم. لادی: [پیش د منگه] کمنی، توزینک.
- (۲۱) خمان خم کرده‌ن: خم چه‌ماندو ویده‌وه. عده‌م: مردن، مرگ. نامادم کرده‌ن: ناماده‌ی کردووم.
- (۲۲) و چدم دا بیزا: به چاوما هاته خواری. موزه‌ی مهیته‌یم: برانگی دردی سریم. دیده بیزا: چاوی دابیزاوه، چه‌قیوه‌نه چاو.
- (۲۳) بربا: بچرا، برا. بزیا: داریزی.

۴ - سروشت و جوانی:

نه‌توانین به‌کورتی بلین، گومانی تی نیه، که کوردستانه‌که‌مان بیوکیکه له بیوکه نازداره‌کانی نهم سرژه‌مهیه فراوان و بیرینه... شاهیسری هونه‌رسندیش بدر له هممو شیداکان پهی به ناخن نهم نازه‌نیه ثبات و نهیته پراوانه همیشی... لام رووهه، (سدودای) ش دلبندی راسته‌قینه نهم لاینه بورو و، چند له دستی هاتیه دریغی نه‌کردووه و چندنده‌ها تابلوی رنگین و قدشنگی دارشتوون.

۵ - کومه‌لایه‌تی:

شاعیرمان هرگیزراوه‌رگیز خوی له بدهی کومه‌لکی خملکی رهش و درووت دوره‌به‌ریز نه‌گرتوره، بگره لدگن هممو نازار و نه‌شکنجه‌ی کیانا هاویه‌ش بورو، بـتایه‌تی له چدرمه‌سری و ناه و ناله و هاوار و بـرسنی و مه‌رگی به‌کومه‌ی سرده‌می جدنگی به‌کمنی جبهانا... با سرنج بدینه نهم تابلو بـدرزه‌ی بونی تومار کردودون:

- ۱۶۱) وه کزه‌تی دهروون ناهرینده دانشی نه‌سار سیری نیهانی جه و ما فی الصدور ویت خاس مزانی (۱۸) و لوطقی عصیم، عیلمی عللات به‌حقی نه‌سار نه توی کلامت ره‌حمن کهی وه حال نهی روو سیاوه شا [مه‌ محمود] وینووم لادی جه لاده (۲۰) خلتو خالوکه‌ت خه‌مان خم که‌ردهن پهی قابیس عده‌م نامادم که‌ردهن (۲۱) به‌ند نه‌سیری گرم وه چدم دا بیزا (۲۲) موزه‌ی مهیته‌یم توی دیده بیزا بریا به‌ندی دل، رزیا په‌رهی جمرگ (۲۳) نای له‌ریانه، سد خوزگه وه مه‌رگ *** په‌اویز:

۱) داره‌که‌ی هال: کومه‌لی دار بـدرروون، که‌توونده سه‌گردی له نه‌نشت گوندی (هله‌وه)، لـو لـای (نه‌لـلـیـه) بـهـوه، مـهـ سـهـ بـنـیـ گـونـدـیـ (دـلـلـیـهـ)؛ جـنـیـ حـوـانـهـوـیـ شـیـخـ بـوـوهـ.

۲) زـنـگـوـلـهـیـ زـوـ: زـنـگـوـلـهـیـ زـوـ. سـفـرـ: صـهـقـرـ، هـلـلـ، بالـنـدـیـهـ کـیـ درـ و بـچـنـگـکـیـ رـاوـیـهـ، کـهـ، مـالـ نـهـکـرـیـ وـ مـدـشـقـیـ بـنـیـ نـهـکـرـیـ، زـنـگـوـلـهـیـهـ کـیـ بـچـکـولـهـ نـهـبـهـسـترـیـ بـهـ قـاجـیـهـوـ. شـمـتـارـ: نـهـمـشـ وـکـوـهـلـیـهـ. بـیـزـهـیـ جـهـرـگـمـ بـوـ: جـهـرـگـمـ دـارـزـیـ.

۳) سارا: دهـشـ. کـدـهـنـ: کـهـتوـوـهـ. نـهـنـهـ: نـهـوـهـ.

۴) تـاقـیـقـ: تـحـقـیـقـ، بـنـیـ گـوـمـانـ. نـهـوـیـ: نـهـوـیـ. وـرـدـهـنـ: خـوارـدـوـوـ. گـمـ کـرـدـهـنـ: گـوـمـ کـرـدـوـوـ.

۵) بـورـچـینـ: مـرـاوـیـ. بـوـبـجهـ: بـوـرـ. نـاوـسـ تـهـرـ: نـاوـسـ نـاسـ.

۶) وـهـ گـشتـ: بـمـ هـمـمـوـ. هـنـ: هـدـیـ.

۷) بـوـنـوـ: بـیـشـ، جـهـ نـهـ: لـهـ نـوـیـ. وـشـکـاوـشـ بـهـیـ: وـشـکـاوـیـ بـنـیـ.

۸) جـوـگـیـ زـوـخـاوـیـ... بـهـلـاسـ، پـهـلـاسـ: بـهـرـوـ وـ بـهـرـگـیـ شـرـ وـ بـرـ. پـوـسـ: بـیـسـ. چـدـشـتـ: چـتـسـوـوـ. هـمـتـ: بـوـونـ. رـهـشـ:

رـهـشـتوـوـ دـارـیـزـرـاـوـ... وـانـهـ: لـهـ نـوـیـ کـهـ چـاـوـ بـهـ بالـاتـ بـکـمـوـیـ، جـوـگـیـ بـوـونـیـ بـرـ زـوـخـاوـ وـ تـازـاـمـ، بـکـمـوـیـهـ شـادـیـ.

۹) حـمـیـاتـ بـیـزـراـمـ: زـیـانـ بـیـزـراـوـ، لـهـبـرـ جـاوـ کـهـتوـوـهـ. بـیـزـیـایـ نـهـسـرـیـ: فـرـمـیـسـکـ بـشـتـنـ. وـهـ نـاوـ بـیـزـامـنـ: بـهـ خـورـ نـهـرـیـزـ.

۱۰) دـهـگـیـ تـهـنـ: دـهـمـارـیـ لـهـشـ. جـهـ هـمـ وـلـاـوـدـ: لـهـ بـهـکـ جـیـاسـهـ. مـهـدـدـایـ: بـهـ نـوـوـکـیـ تـیـزـیـ.

- راحتی: ثارام و حمسانه، ناسایش
- (۲) حیماه و نهجالات: پاراستن و ریگارکردن؛ لمسه‌ردی‌جهنگ دروشی
نیپریالیزم بیو، بو خو چه‌سپاندن له ولاتان...
- (۳) نیرشاد: زینت‌بای... جو العبا: زیر عه‌بای شخ و ملا، معهبت
هدنیه و باوض کردن به دارایی دنیادا... نمولای گشت عالم: منانی
همسو که‌ست... سفه‌ربر: رهش بگیری... له سرده‌می‌جهنگی
یه‌کمی‌جهانی‌دا، هدرکه‌ستی توائیشی چدک هدل گری عوسمانی‌کان
داویانه‌ته بهر بون‌به‌رهی شمر و به ناوی غهزاده کرد و دویانه به خوراکی‌ثاگری
شهر...
- (۴) بار لمسه‌بار. سه‌هزای سه‌فرید و مال ویرانی و گرانی، بارانیش
نه‌باریوه و دردی گرانی ریاتر هیرش هانیوه...
- (۵) هیلالی عید: مانگی کوانسی جه‌زن... له نیواره‌ی دوار‌وزی
رمه‌مانان، که مانگی ته‌بینی کوانیکی باریک و بچکولانیه...
- شم‌وال: مانگی شم‌وال، یه‌کم روزی جه‌زن رمه‌مان ریکوتی یه‌کم
روزی مانگی شم‌وال نه‌کا...
- (۶) فرحانه، فرمع: شادی و گوشادی...
له میانه‌ی سه‌وله‌ی و سه‌ودایی‌دا:

له بیشی هوتر او کاتی شیوه‌ی ههورامی‌دا، زور به روونی و ناشکرا
کاری روانی مهوله‌ی و تونی زوربی هوتر او کان دایاره... من بو
خوم، که بو یدکم جار به دیوانه‌که‌دا چو ومهو، له زور شوین و هملوستا
وام هم‌ست ده‌کرد که له‌گسل هم‌ست و هوتر او وی مهوله‌ی دا گشت
نه‌کم... چهند کسب‌کنی تریش که همان کومله هوتر او ویان خوینده و
هدر همان هم‌ستان ده‌بری. کاتیکیش نامه‌کمی بعیریز ملا «عبدالکریمی
مدرسه خوینده‌وه، که بو خوا لی خوش بیو، که بو چوونه‌کم له جینی خویا بیو...
نووسیبو، زورم بی خوش بیو، که بو چوونه‌کم له جینی خویا بیو...
گومانی تیانیسه نام کارتی کردن به شیوه‌یه کی سه‌ره کی نه‌گربنیه و بو
کاری راسته و خویی هوتر او وی مهوله‌ی لمسه هم‌ست و سوز و بیازی
هوتر او وی سه‌ودایی؛ له سه‌رینکی که شمه‌و قوتا بخانه‌ی بدرین و فراوانی.
هوتر او وی مهوله‌ی، نمک هدر کاری له تونی هوتر او وی سه‌ودایی‌دا همیه،
بلکو به شیوه‌یه کی گشتی نام کارتی کردن له هوتر او وی زور شاعیری تری
سرده‌می مهوله‌ی و دوای مهوله‌یشا ناشکرا بهر چاو نه‌کمی...
کاتیکیش سه‌ودایی له هدراهی گوری تمدیانی نامه‌ی پر له تاسه و سوزی
بن گرد و بانگهشتن و میانداری نه‌نووسی بو مهوله‌ی، نامه بدل‌گهیه کی
گهوره‌یه بو جنی به‌ز و بزیزی زوری مهوله‌ی له دلی سه‌ودایی‌دا... نانی
نه‌ومنش له یاد بکین که نام شاعر مان ۳۶ سی و شهش سال دوای مهوله‌ی
۶ - ۱۸۸۲ - [هاتوته زبانه‌وه؛ کاتیکیش مهوله‌ی کوچیز دوای
کرد و دو، نامه‌نی سه‌ودایی (۴۰) جل سال بیو... لیزه‌دا نه‌همان زورتر

«شبری یه‌کمی جیهان و گهله کورد»

هجوومی هینا له شکری شهر و ناشووبی زمانه^(۱)

راحتی ناما، هممو کم‌ئی به‌شی من نه‌مانه
بی باری و خهیانه باوه، راستی بروه به سیاست

به ناوی حیماه و نهجالات شبری فهونی مسلمانه^(۲)

نیرشاد بروه (جو العبا)، فیل و نعمع، ریایه دین^(۳)

حربی نمولای گشت عالمه سفه‌ربره، پیاوقرانه^(۴)

حه‌سره‌تی برستی و نهبوون لاقاوی مرگ که‌بارینی^(۵)

له تاو سال وشكی و گرانی لای هممو کم‌قورپیانه^(۶)

زه‌بوونی و ده‌ردی نه‌هاتی و، ذیکری خوا بو ره‌حمه‌تیارین
نه‌لئی عالمه ببریز ووه و سال هر مانگی ره‌مه‌زانه

چاوه‌پی هیلالی عدین، شه‌وال ره‌حمه‌تی خوا بیش^(۷)

عالیم نهجالات بین له شبری ثم شه‌یتان و کافرانه^(۸)

له ترسی مرگ و بی‌نانی هاری کردین، راستی نه‌ما
درزی و جردی و پیاوکوشتن بروه به کاری روزانه

سه‌گه و پشیله و مردوم وک یه‌ک له لاکی یه‌کتر نهخون
کنی تازایه سری ده‌رکا و بگاته روزی فرحانه^(۹)

شیخ ده‌رویشی بمردا، ته‌کیه بین نان، دنگی ده‌قی نایه
به ده‌ردی تاوله و تاععون و سیل عالم په‌ریشانه

زه‌مانیکی پر ناشووبه، جه‌وهه‌ری پیاوه‌تی تکان

ناشتشی ناما، هدرکه‌س خه‌می خویه‌تی، شیوه‌نی نانه

هه‌زاران، قهل و دال خواردی، به‌ختیاره ثم که‌سی نیز را
قدمر و حورمه‌ت قوره‌ی سکه، کم‌س به که‌سی نانی گیانه

دایک و باوک نانه، ثم‌ر عافیه‌ت خوش و برايه

که‌سیه‌تی سه‌ره خوریه، چون یه‌کی له سه‌ره برايه
پاروو له قورگی شیرایه، هدر چه‌ک بدهه‌س حه‌ساوه‌یه

نه‌گه‌تی هه‌زاره، شبری نه‌هامتی ثم جیهانه

لهم بمحته بشه!!... ثینگلیز و رووس شه‌رنه کا کورد تبا
نه‌چی

ثم کورده لانه‌وازه هر بیشی شدق و تی هه‌لدانه

* * *

له‌پر زوری هه‌واره که، تا نام عاستم تومار کرد...

تیبیسی:

نم هوتر او ویم له‌پر ده‌س نووسه‌کمی کاک ستار فاتح و هرگرت

زور سویاسی دکم

په‌راویزه‌کان:

(۱) هجوم: هیرش، همله‌ت. ناشوب: هدرا و گویند و نازاوه...

له توانادا. ناقم: تاکم، بی ونسم... به چهشنسی به دست دردی
جبابونه و دوریمهو گیرم خواردووه، که تمنا هر منم نهمنده تاقت و
توانو زرم همه.

بزدرون نهینته که له گهرمه لایوش و گوری ریانی له سرجاوی سارگار
و بروون قوتباخانه بلند پایه مولموی بهره خوی و مرگنوی. له
همان کاتشا ولامه که مولموی بو شمودایی پلگیده کی بزونه بو پایه
پدری شاهیرمان له جیهاتی فراوانی هونزاوهدا.

(۴) ثالم، عالم: جیهان... عمروان نهونده دور و بهم له ناله و
هاوار و جوشی دردم بیزار بون، مگمراه تاچاری بهم نه دیسوی
پهدهی ریان بکومه ری، واته پهرو مدرگ...

له تهدی کلاسیکشمانا نام جوړه ناسانه زور په چاوه کمون، نام
پشمیش له تهدی که مانه نهونده په رهی سندووه نه توائین بلین نامه به
هونزاوه شیواز و دستوری خوی چمه سپاندووه، په ادیمهک نه توائزی ناوی
له برترت (تحدی نامنووسین...).

(۵) تای حمیات: تائی ریان، دصاری ریان. بربان: پهراوه، پهراوه،
گربان: گرباوه، گری تی پهرووه.

تیشان به کنی له ناسه کانی سهودایی بون مولموی، پاشان ولامه که
مولموی پیشکمش نه کم...

(۶) مودارام چیشن: به ج شیوه سکه همل بکم، چارم چیه!!
نه غلدون کمال: هوش و بیر وک نه غلدون... حکیم: دانا و زیر.
زوخال: خمانوز.

خالوی تمسکین بهخش دل په زوخاون
گرهی کوی هستیم گرددون شکاوان^(۱)
ناله و ئاخ و داخ، هوونه هدرسی چم^(۲)
گرداؤ گنج دا گنجیای لوولهی خدم
خمریکی نازار دردی فراقم

ناقی تای تاقت نه تاقت تاقم
ثالم بیزاردن جهی گشت دردووه

مه همی که روون کوچ نه توی په دهه^(۴)
به کجارت جه دوریت تای حمیات بربان
کوورهی نازهزووی توی دردوون دریان^(۵)
مودارام چیشن شفلاتون کمال
حه کیمه کی دفرد، خالوی کوی زوخال!^(۶)

*** *** ***

پهراویزه کان:

توی دردوون وه نیش زامانی خه تار
کهبلن جه هوناو، موجش وستو سه^(۱)
هائزه بعست و سه گشت کونه زامان
کولیانو، جه نو سه رکرد نه دامان^(۲)
کریان و چزیان، فرجهش دا نه جدرگه
قملوازهی زوخاوه ره نگین که ردش په رگ^(۳)
وهشتره نه تازیز مه رگ جهی ریانه
هر ساتی سه ده ره نگیه مه گری به هانه^(۴)
شهوان جاریه نه زوخاوه جه زامان
پهروان نه سرینان تعر که ده دامان^(۵)
تازیز سا و سه نه فسمن

چکهی زونخی جدرگه، هدرسی چم و سدن^(۶)

*** *** ***

(۱) نیش: نازار. کهبلن جه هوناو: پره له خوین. موجش وستو سه:
شهپولی سه کرد.

(۱) تمسکین: هینه و تارام. شکاوان: شکاندووهه تی... واته: نه نه
خالویه که مایهی نازاری دله په له زوخاوه کانی، وا هانا و هاوارم بون لای
توهیناوه، کله و گله و شالاوی بون و هستیم نهونده په ره، له تهخن
گه ردوونیش سه ری گردوه.

(۲) کولیانو: سه نو: سه لعنی کولاوهنه. نه دامان: له داون.

(۲) گهدا: پیچ و لوولی خوارد. گیچ دا: گیچی دا. گنجیای: گیچ و
پیچی... هدرسی هاوار و ناله و ئاخ و داخم له گسلن قولب و لافاوی
فرمیسکی دیدم، لوولیان خواردو و گیچ و پیچی به خوریان زوریان هینا و
گردەلوولی گهوری خمیان به ریا گردوه.

(۳) قملوازه: قمه زه، قولب. که ردش: کردی.

(۳) فراق: جبابونه وه و دوری. ناقی، ته حقیق: بدراستی. نه تاقت:

(۴) ومشتره: خوشته. مه گری به هانه: بیانو وه گری.

(۵) جاریه: ره نهچی. پهروان: ره زان. نه سرین: فرمیسک... له
شوئنیکی تردا و هر به خدنی شاعر نه تاکه بهم چهشنهی خوارده
نووسراوه:

چوون زونج جاریه ن شو جه زامان
و همسرين ته زن رووان دامان

(۶) و سه: پرسه. تا خر تفسمه: دوا هناسه به. هدر مسی چم:
فرمیکن چاو.... خوشمویسته گشم، دوردی توش بیو به سرباری
دوردی گرام، وا دوا هناسمه... من بی خوم چکه و دلخیز خواهی
جدر گم و لافاوی فرمیکن چاوه کاتم بمن...

به رچاو تیری و دهروون به رزی سعدابی:

مرؤتی بیگمیشور همیشه دووریته و به همه چشم بزدایی تایندی
له بدر چاون و زور به وردی دوار قژ لیک نهاده و نهی هنیته به رچاوی.
بم چمشته و لم بیازدهه به عیج جوری مهراقی پاره و کورسی و دعسلاط
ناچنیه توپی همیست و لیکدانه وهی... سعدابی - ش له روانگی بیازی
سو قیه تیه راست و مرؤفانه بی گهردیمه و رواییویه ته ثم چهند بزدایی
ریان، بزیه به عیج جوری کوششی دنیای نه کردوه... شیخ طاهر بونی

دهربارهی ثم شاعیره مان چی نووسراوه:

نهونده ناگاداریم، بینجگه له وناریکی دوستی به زیزم کاک نومید کاکرهش، تا نیتا هیچ شتی دهربارهی ثم شاعیره مان بلاو نه کراوه تهه...
و تاره کمش له زیر سهرباسی [شاعیریکی نه ناسراوهی کورد - سعدابی] - ۱۸۴۲ - ۱۹۷۷ [۱۹۷۷] له بر قدمه هاوا کاریدا، زماره [۷ - ۸ - ۹ - ۲۵ - ۹ - ۹]
نهونده نهونده کمش له زیر داشتیه شیاوی باسه، نهیوه، نه کویلهی هوزراوانهی نووسه بی باسه کهی دهندشان کردوون هیچان له
دهستووسه کهی خودی شاهیردا نه کراون، هممویانی کوتومت نه دیوانه دهستووسه دهربهنانون که کاک ستار فاتح نووسیویه تهه و کعنی باس
دهستووسه کهی خودی شاهیردا نه کراون، هممویانی کوتومت نه دیوانه دهستووسه دهربهنانون که کاک ستار فاتح نووسیویه تهه و کعنی باس
کرد. نهک هر نهندش، به لکو همیوو نه کویلهی شاعیر نووسیویه نه همان دهستووسه و بزی گرتسودون، بی نهونده نامازمی
سرچاویه باسکهی بکات... کاتیکیش له شیخ طاهری کوری شاعیر پرسی که چون نه باس گهیشتنه دهست نووسه ری و تاره که، له و لاما
ونی: جاریکیان ثم برايه هاته لام و دواي دیوانه دهستووسه کهی لی کردم تا ماویدهک لای بیت و سدیریکی بکات، منیش دامی و ماوهی ده بر قدم
لای بیو، هدر نهونده ناگادارم و هیچی تر...
...

* نه چهند دیزه له بزیر شیخ طاهر - کوری شاعیر - و درگرت
زور سوپاسی نه کم...
...